

Pavlus'tan ROMALILAR'A MEKTUP

1Bölüm

¹ İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın Müjdesi'ni yaymak üzere seçilip elçi olmaya çağrılan ben Pavlus'tan selam! ²⁻⁴ Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le ilgili bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti. Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davut'un soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi. ⁵ Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih aracılığıyla ve O'nun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk. ⁶ İsa Mesih'in çağrılmışları olan sizler de bu uluslardansınız. ⁷ Tanrı'nın Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiğine, Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.

Pavlus'un Roma'ya Gitme Özlemi

⁸ İlk hepimiz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum. Çünkü imanınız bütün dünyada duyuruluyor. ⁹⁻¹⁰ Oğlu'nun Müjdesi'ni yaymakta bütün varlığımla kulluk ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman dualarımda andığıma tanıktır. Tanrı'nın isteğiyle sonunda bir yol bulup yanınıza gelmek için dua ediyorum. ¹¹ Çünkü ruhça pekişmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok istiyorum. ¹² Yani, ben aranızdayken karşılıklı olarak birbirimizin imanımla cesaret buluruz demek istiyorum.

¹³ Kardeşler, öteki uluslar arasında olduğu gibi, çalışmalarımın sizin aranızda da ürün vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez amaçladığımı, ama şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi istiyorum. ¹⁴ Grekler'e* ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluluğum var. ¹⁵ Bu nedenle Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince bildirmek için sabırsızlanıyorum. ¹⁶ Çünkü Müjde'den utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin -önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların- kurtuluşu için Tanrı gücüdür. ¹⁷ Tanrı'nın insanı akladığı*fx*, Müjde'de açıklanır. Aklanma yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, <<İmanla aklanmış yaşayacaktır*fx*.>>

Tanrı'ya İsyan

¹⁸ Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir. ¹⁹ Çünkü Tanrı'ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiştir. ²⁰ Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri -sonsuz gücü ve Tanrılığı- dünya yaratılalı beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılmalıkta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur. ²¹ Tanrı'yı bildikleri halde O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, O'na şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdü. ²² Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar. ²³ Ölümsüz Tanrı'nın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler.

²⁴ Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onları yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti. ²⁵ Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı*fx* koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin.

²⁶ İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler. ²⁷ Aynı şekilde erkekler de kadımla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.

²⁸ Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakışsız davranışlara teslim etti. ²⁹ Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. Kıskançlık, öldürme hırısı, çekişme, hile, kötü niyetle doludurlar. ³⁰⁻³¹ Dedikoducu, yeric, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övünge, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen,

anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun, acımasız insanlardır. ³² Böyle davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

2Bölüm

Tanrı Ayrım Yapmaz

¹ Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun. ² Böyle davrananları Tanrı'nın haklı olarak yargıladığını biliriz. ³ Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun? ⁴ Tanrı'nın sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun? O'nun iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun?

⁵ İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun. ⁶ Tanrı <<herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir.>> ⁷ Sürekli iyilik ederek yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek. ⁸ Bencillerin, gerçeğe uymayıp haksızlık peşinden gidenlerin üzerineyse gazap ve öfke yağdıracak. ⁹⁻¹⁰ Kötülük eden herkese -önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana- sıkıntı ve elem verecek; iyilik eden herkese -yine önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana- yücelik, saygınlık, esenlik verecektir. ¹¹ Çünkü Tanrı insanlar arasında ayrım yapmaz.

¹² Kutsal Yasa'yı* bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaklar. Yasa'yı bilerek günah işleyenlerse Yasa'yla yargılanacaklar. ¹³ Çünkü Tanrı katında aklanacak olanlar Yasa'yı işitenler değil, yerine getirenlerdir. ¹⁴ Kutsal Yasa'dan yoksun uluslar Yasa'nın gereklerini kendiliklerinden yaptıkça, Yasa'dan habersiz olsalar bile kendi yasalarını koymuş olurlar. ¹⁵ Böylelikle Kutsal Yasa'nın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriye onları ya suçlar ya da savunur. ¹⁶ Yayıdığım Müjde'ye göre Tanrı'nın, insanları gizlice yaptıkları şeylerden ötürü İsa Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün böyle olacaktır.

Yahudiler ve Kutsal Yasa

¹⁷ Ya sen? Kendine Yahudi diyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla övünüyorsun. ¹⁸ Tanrı'nın isteğini biliyorsun. En üstün değerleri ayırt etmeyi Yasa'dan öğrenmişsin. ¹⁹ ²⁰ Kutsal Yasa'da bilginin ve gerçeğin özüne kavuşmuş olarak körlerin kılavuzu, karanlıkta kalanların ışığı, akılsızların eğiticisi, çocukların*fx* öğretmeni olduğuna inanmışsın. ²¹ Öyleyse başkasına öğretirken, kendine de öğretmez misin? Çalmamayı öğütlerken, çalar mısın? ²² <<Zina etmeyin>> derken, zina eder misin? Putlardan tiksindirirken, tapınakları yağmalar mısın? ²³ Kutsal Yasa'yla övünürken, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'yı aşağılar mısın? ²⁴ Nitekim şöyle yazılmıştır: <<Sizin yüzünüzden uluslar arasında Tanrı'nın adına küfrediliyor.>>

²⁵ Kutsal Yasa'yı yerine getirirsen, sünnetin elbet yararı vardır. Ama Yasa'ya karşı gelirsen, sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz*fx*. ²⁶ Bu nedenle, sünnetsizler* Yasa'nın buyruklarına uyarsa, sünnetli sayılmayacak mı? ²⁷ Sen Kutsal Yazılar'a ve sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğnersen, bedence sünnetli olmayan ama Yasa'ya uyan kişi seni yargılamayacak mı? ²⁸ Çünkü ne dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi'dir, ne de görünüşte, bedensel olan sünnet gerçek sünnettir. ²⁹ Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın övgüsünü kazanır.

3Bölüm

Tanrı'nın Güvenilirliği

¹ Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir? ² Her yönden çoktur. İlk olarak, Tanrı'nın sözleri Yahudiler'e emanet edilmiştir. ³ Peki, kimi Yahudiler güvenilir değilmişse ne olur? Onların güvenilirliği Tanrı'nın güvenilirliğini ortadan kaldırır mı?

⁴ Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğruyu söylediği bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi:

<<Öyle ki, sözlerinde doğru çıkasın
Ve yargılandığında davayı kazanasın.>>

⁵ Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, ne diyelim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla cezalandıran Tanrı haksız mı? ⁶ Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak? ⁷ Ama Tanrı'nın her zaman doğruyu söylediği benim yalanımla yüceliği için daha açık şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin yine bir günahkâr olarak yargılanıyorum? ⁸ Bazılarının bizi kötülererek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi niçin, <<Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın>> demeyelim? Böylelerinin yargılanması yerindedir.

Doğru Olan Yok

⁹ Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler öteki uluslardan üstün müyüz? Elbette değiliz. İster Yahudi ister Grek* olsun, daha önce herkesi günahın denetiminde olmakla suçladık.

¹⁰ Yazılmış olduğu gibi:

<<Doğru kimse yok, tek kişi bile yok.

¹¹ Anlayan kimse yok,
Tanrı'yı arayan yok.

¹² Hepsi saptı,
Tümü yararsız oldu.

İyilik eden yok, tek kişi bile!>>

¹³ <<Ağızları açık birer mezardır.

Dilleriyle aldatırlar.>>

<<Engerek zehiri var dudaklarının altında.>>

¹⁴ <<Ağızları lanet ve acı sözle doludur.>>

¹⁵ <<Ayakları kan dökmeye seğirtir.

¹⁶ Yıkım ve dert var yollarında.

¹⁷ Esenlik yolunu da bilmezler.>>

¹⁸ <<Tanrı korkusu yoktur onlarda.>>

¹⁹ Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı'ya hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz. ²⁰ Bu nedenle Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.

İmanla Aklanma

²¹ Ama şimdi Yasa'dan bağımsız olarak Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor. ²² Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla*fx* aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayırım yoktur. ²³ Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. ²⁴ İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla*fx*, Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar. ²⁵⁻²⁶ Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan*fx* ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı.

²⁷ Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak? Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine. ²⁸ Çünkü insanın, Yasa'nın gereklerini yaparak değil, iman ederek akladığı kanısındayız. ²⁹ Yoksa Tanrı yalnız Yahudiler'in Tanrısı mı? Öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Elbet öteki ulusların da Tanrısı'dır. ³⁰ Çünkü sünnetlileri* imanları sayesinde, sünnetsizleri* de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tektir.

³¹ Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

4Bölüm

İbrahim'in İmanı

¹ Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim? ² Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil. ³ Kutsal Yazı ne diyor? <<İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklandı*fx*.>> ⁴ Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır. ⁵ Ancak çalışmayan, ama tanrısız aklayana iman eden kişi imanı sayesinde aklandı sayılır. ⁶ Nitekim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrı'nın aklandı saydığı kişinin mutluluğunu Davut da şöyle anlatır:

⁷ <<Ne mutlu suçları bağışlanmış,
Günahları örtülmüş olanlara!

⁸ Günahı Rab tarafından sayılmayana ne mutlu!>>

⁹ Bu mutluluk yalnız sünnetliler* için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsizler* için midir? Diyoruz ki, <<İbrahim, imanı sayesinde aklandı sayıldı.>> ¹⁰ Hangi durumda aklandı sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, sünnetsizken mi? Sünnetliyken değil, sünnetsizken... ¹¹ İbrahim daha sünnetsizken imanla aklandığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da aklandı sayılsın. ¹² Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla kalmayan, ama kendisi sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babası oldu. ¹³ Çünkü İbrahim'e ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Kutsal Yasa yoluyla değil, imandan gelen aklandıma yoluyla verildi. ¹⁴ Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boş ve vaat geçersizdir. ¹⁵ Yasa, Tanrı'nın gazabına yol açar. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmek de söz konusu değildir.

¹⁶⁻¹⁷ Bu nedenle vaat, Tanrı'nın lütfuna dayanmak ve İbrahim'in bütün soyu için güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahim'in soyu yalnız Kutsal Yasa'ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahim'in imanına sahip olanlardır. <<Seni birçok ulusun babası yaptım>> diye yazılmış olduğu gibi İbrahim, iman ettiği Tanrı'nın -ölülere yaşam veren, var olmayanı buyruğuyla var eden Tanrı'nın- gözünde hepimizin babasıdır.

¹⁸ İbrahim umutsuz bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına umutla iman etti. <<Senin soyun böyle*fx* olacak>> sözüne güveniyordu. ¹⁹ Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Sara'nın ölü rahmini düşündüğünde imanı zayıflamadı. ²⁰ İmansızlık edip Tanrı'nın vaadinden kuşkulandı; tersine, imanı güçlendi ve Tanrı'yı yüceltti.

²¹ Tanrı'nın vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi. ²² Bunun için de aklandı sayıldı. ²³⁻²⁴ <<Aklandı sayıldı>> sözü, yalnız onun için değil, aklandı sayılacak olan bizler -Rabbimiz İsa'yı ölümden diriltiren Tanrı'ya iman eden bizler- için de yazıldı. ²⁵ İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklandımamız için diriltildi.

5Bölüm

Tanrı'yla Barışmak

¹ Böylece imanla aklandığımıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz. ² İçinde bulunduğumuz bu lütfu Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve Tanrı'nın yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz. ³⁻⁴ Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrı'nın beğenisini, Tanrı'nın beğenisi de umudu yaratır. ⁵ Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.

⁶ Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü. ⁷ Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. ⁸ Tanrı ise bizi

sevdiğini şununla kanıtıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü. ⁹ Böylece şimdi O'nun kanıyla aklandığımızı göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir. ¹⁰ Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıkça, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir. ¹¹ Yalnız bu kadar da değil, bizi şimdi Tanrı'yla barıştırmış olan Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, Tanrı'nın kendisiyle de övünüyoruz.

Ölüm ve Yaşam

¹² Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi. ¹³ Kutsal Yasa'dan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı tutulmaz. ¹⁴ Oysa ölüm Adem'den Musa'ya dek, gelecek Kişi'nin örneği olan Adem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi. ¹⁵ Ne var ki, Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı. ¹⁶ Tanrı'nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı. ¹⁷ Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir.

¹⁸ İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı. ¹⁹ Çünkü bir adamın sözdinlemezlği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır. ²⁰ Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı. ²¹ Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik sürsün.

6Bölüm

¹ Öyleyse ne diyelim? Lütf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? ² Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah içinde yaşarız? ³ Mesih İsa'ya vaftiz* edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz?

⁴ Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük. ⁵ Eğer O'nunkine benzer bir ölümden O'nunla birleştiysek, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz. ⁶ Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarpmıha gerildiğini biliriz. ⁷ Çünkü ölmüş kişi günahattan özgür kılınmıştır.

⁸ Mesih'le birlikte ölmüşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz. ⁹ Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz. ¹⁰ O'nun ölümü günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur. Sürmekte olduğu yaşamı ise Tanrı için sürmektedir. ¹¹ Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa'da Tanrı karşısında diri sayın.

¹² Bu nedenle bedeninizin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin. ¹³ Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmayın. Ölümden dirilenler gibi kendinizi Tanrı'ya adayın; bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun. ¹⁴ Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa'nın yönetimi altında değil, Tanrı'nın lütfu altındasınız.

Doğruluğa Köle Olmak

¹⁵ Öyleyse ne diyelim? Yasa'nın yönetimi altında değil de, Tanrı'nın lütfu altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır! ¹⁶ Söz dinleyen köleler gibi kendinizi kime teslim ederseniz, sözünü dinlediğiniz kişinin köleleri olduğunuzu bilmez misiniz? Ya ölüme götüren günahın ya da doğruluğa götüren sözdinlerliğin kölelersiniz. ¹⁷ Ama şükürler

olsun Tanrı'ya! Eskiden günahın köleleri olan sizler, adandığımız öğretinin özüne yürekten bağlandınız. ¹⁸ Günahtan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.

¹⁹ Doğanızın güçsüzlüğü yüzünden insan ölçülerine göre konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere doğruluğa köle olarak sunun. ²⁰ Sizler günahın kölesiyken doğruluktan özgürdünüz. ²¹ Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne kazancınız oldu? Onların sonucu ölümdür. ²² Ama şimdi günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın kulları olduğunuza göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır. ²³ Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

7Bölüm

Yasa'dan Özgür Olmak

¹ Bilmez misiniz ki, ey kardeşler -Kutsal Yasa'yı bilenlere söylüyorum- Yasa insana ancak yaşadığı sürece egemendir? ² Örneğin, evli kadın, kocası yaşadıkça yasayla ona bağlıdır; kocası ölürse, onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur. ³ Buna göre kadın, kocası yaşarken başka bir erkekle ilişki kurarsa, zina etmiş sayılır. Ama kocası ölürse, kadın yasadan özgür olur. Şöyle ki, başka bir erkeğe varırsa, zina etmiş olmaz. ⁴ Aynı şekilde kardeşlerim, siz de bir başkasına -ölümden dirilmiş olan Mesih'e- varmak üzere Mesih'in bedeni aracılığıyla Kutsal Yasa karşısında öldünüz. Bu da Tanrı'nın hizmetinde verimli olmamız içindir. ⁵ Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasa'nın kışkırttığı günah tutkuları bedenimizin üyelerinde etkindi. Bunun sonucu olarak ölüme götüren meyveler verdik. ⁶ Şimdiyse biz, daha önce tutsağı olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasa'dan özgür kıldık. Öyle ki, yazılı yasanın eski yolunda değil, Ruh'un yeni yolunda kulluk edelim.

Yasa ve Günah

⁷ Öyleyse ne diyelim? Kutsal Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ama Yasa olmasaydı, günahın ne olduğunu bilemezdim. Yasa, <<Göz dikmeyeceksin>> demeseydi, başkasının malına göz dikmenin ne olduğunu bilemezdim. ⁸ Ne var ki günah, bu buyruğun verdiği fırsatla içimde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü Kutsal Yasa olmadıkça günah ölüdür. ⁹⁻¹⁰ Bir zamanlar, Yasa'nın bilincinde değilken diriydim. Ama buyruğun bilincine vardığımda günah dirildi, bense öldüm. Buyruk da bana yaşam getireceğine, ölüm getirdi. ¹¹ Çünkü günah buyruğun verdiği fırsatla beni aldattı, buyruk aracılığıyla beni öldürdü. ¹² İşte böyle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir.

¹³ Öyleyse, iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama günah, günah olarak tanınsın diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm getiriyordu. Öyle ki, buyruk aracılığıyla günahın ne denli günahlı olduğu anlaşılın. ¹⁴ Yasa'nın ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin denetimindeyim, köle gibi günaha satılmışım. ¹⁵ Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istediğimi yapmıyorum; nefret ettiğim ne ise, onu yapıyorum. ¹⁶ Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş olurum. ¹⁷ Öyleyse bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor. ¹⁸ İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığımı biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok. ¹⁹ İstedğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum. ²⁰ İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan günahtır.

²¹ Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak isterken, karşımda hep kötülük vardır. ²² İç varlığında Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum. ²³ Ama bedenimin üyelerinde bambaşka bir yasa görüyorum. Bu da aklımın onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor. ²⁴ Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak? ²⁵ Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! Sonuç olarak ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama benliğimle günahın yasasına kulluk ediyorum.

8Bölüm

Yaşam Veren Ruh

¹ Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur. ² Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı. ³ İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu* olarak gönderip günahı insan benliğinde*fx* yargıladı.

⁴ Öyle ki, Yasa'nın gereği, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin.

⁵ Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili işleri düşünürler. ⁶ Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir. ⁷ Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de...

⁸ Benliğin denetiminde olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler. ⁹ Ne var ki, Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, benliğin değil, Ruh'un denetimindesiniz. Ama içinde Mesih'in Ruhu olmayan kişi Mesih'in değildir. ¹⁰ Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir. ¹¹ Mesih İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden dirilten Tanrı, içinizde yaşayan Ruhu'yla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.

¹² Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama, benliğe göre yaşamak için benliğe borçlu değiliz.

¹³ Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedeninin kötü işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız. ¹⁴ Tanrı'nın Ruhu'yla yönetilenlerin hepsi Tanrı'nın oğullarıdır. ¹⁵ Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, <<Abba*fx*, Baba!>> diye sesleniriz. ¹⁶ Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder. ¹⁷ Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçıyız. Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılarıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız.

Görkemli Gelecek

¹⁸ Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez. ¹⁹ Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemle bekliyor. ²⁰⁻²¹ Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi. Bu da yaratılışın isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı. ²² Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz. ²³ Yalnız yaratılış değil, biz de -evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de- evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz. ²⁴ Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. Gördüğü şeyi kim umut eder? ²⁵ Oysa görmediğimize umut bağlarsak, sabırla bekleyebiliriz.

²⁶ Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilemlerle bizim için aracılık eder.

²⁷ Yüreklere araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder. ²⁸ Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz*fx*. ²⁹ Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun. ³⁰ Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti.

Tanrı Sevgisi

³¹ Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? ³² Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı? ³³ Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrı'dır. ³⁴ Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir. ³⁵ Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? ³⁶ Yazılmış olduğu gibi:

<<Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz,

Kasaplık koyun sayılıyor.>>

³⁷ Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz. ³⁸⁻³⁹ Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir.

9Bölüm

Tanrı'nın Seçtikleri

¹ Mesih'e ait biri olarak gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum. Vicdanım da söylediklerimi Kutsal Ruh aracılığıyla doğruluyor. ² Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var. ³⁻⁴ Kardeşlerimin, soydaşlarım olan İsraililer'in yerine ben kendim lanetlenip Mesih'ten uzaklaştırılmayı dilerdim. Evlatlığa kabul edilenler, Tanrı'nın yüceliğini görenler onlardır. Antlaşmalar, buyrulan Kutsal Yasa, tapınma düzeni, vaatler onlarıdır. ⁵ Büyük atalar onların atalarıdır. Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde hüküm süren, sonsuza dek övülecek Tanrı'dır! Amin.

⁶ Tanrı'nın sözü boşa çıktı demek istemiyorum. Çünkü İsrail soyundan gelenlerin hepsi İsraili sayılmaz. ⁷ İbrahim'in soyundan olsalar bile, hepsi onun çocukları değildir. Ama, <<Senin soyun İshak'la sürecek>> diye yazılmıştır. ⁸ Demek ki Tanrı'nın çocukları olağan yoldan doğan çocuklar değildir; İbrahim'in soyu sayılanlar Tanrı'nın vaadi uyarınca doğan çocuklardır. ⁹ Çünkü vaat şöyleydi: <<Gelecek yıl bu zamanda geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak.>>

¹⁰ Ayrıca Rebeka bir erkekten, atamız İshak'tan ikizlere gebe kalmıştı. ¹¹⁻¹² Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı Rebeka'ya, <<Büyüğü küçüğüne kulluk edecek>> dedi. Öyle ki, Tanrı'nın seçim yapmaktaki amacı yapılan işlere değil, kendi çağrısına dayanarak sürsün. ¹³ Yazılmış olduğu gibi, <<Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim.>>

¹⁴ Öyleyse ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle hayır! ¹⁵ Çünkü Musa'ya şöyle diyor:

<<Merhamet ettiğime merhamet edeceğim,
Acıdığıma acıyacağım.>>

¹⁶ Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına değil, Tanrı'nın merhametine bağlıdır. ¹⁷ Tanrı Kutsal Yazı'da firavuna şöyle diyor:

<<Gücümü senin aracılığınla göstermek
Ve adımı bütün dünyada duyurmak için
Seni yükselttim.>>

¹⁸ Demek ki Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin yüreğini nasırlaştırır.

¹⁹ Şimdi bana, <<Öyleyse Tanrı insanı neden hâlâ suçlu buluyor? O'nun isteğine kim karşı durabilir?>> diyeceksin. ²⁰ Ama, ey insan, sen kimsin ki Tanrı'ya karşılık veriyorsun? <<Kendisine biçim verilen, biçim verene, <Beni niçin böyle yaptın> der mi?>> ²¹ Ya da çömlekçinin aynı kil yığınının bir kabı onurlu iş için, ötekini bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu? ²² Eğer Tanrı gazabını göstermek ve gücünü tanıtmak isterken, gazabına hedef olup mahvolmaya hazırlananlara büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim? ²³ Yüceltmek üzere önceden hazırlayıp merhamet ettiklerine yüceliğinin zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim? ²⁴ Yalnız Yahudiler arasından değil, öteki uluslar arasından da çağırdığı bu insanlar biziz. ²⁵ Tanrı Hoşea Kitabı'nda şöyle diyor:

<<Halkım olmayana halkım,
Sevgili olmayana sevgili diyeceğim.>>
²⁶ <<Kendilerine, <Siz halkım değilsiniz> denilen yerde,
Yaşayan Tanrı'nın çocukları diye adlandırılacaklar.>>

²⁷ Yeşaya, İsrail için şöyle sesleniyor:

<<İsrailoğulları'nın sayısı
Denizin kumu kadar çok olsa da,
Ancak pek azı*fx* kurtulacak.
²⁸ Çünkü Rab yeryüzündeki yargılama işini
Tez yapıp bitirecek.>>

²⁹ Yeşaya'nın önceden dediği gibi:

<<Her Şeye Egemen Rab
Soyumuzu sürdürecektir birkaç kişiyi
Sağ bırakmamış olsaydı,
Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik.>>

İsrail'in İmansızlığı

³⁰ Öyleyse ne diyelim? Aklanma peşinde olmayan uluslar aklanmaya, imandan gelen aklanmaya kavuştular. ³¹ Aklanmak için Yasa'nın ardından giden İsrail ise Yasa'yı yerine getiremedi. ³² Neden? Çünkü imanla değil, iyi işlerle olurmuş gibi aklanmaya çalıştılar ve <<sürçme taşı>>nda sürçtüler. ³³ Yazılmış olduğu gibi:

<<İşte, Siyon'a* bir sürçme taşı,
Bir tökezleme kayası koyuyorum.
O'na iman eden utandırılmayacak.>>

10Bölüm

¹ Kardeşler! İsraililer'in kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için Tanrı'ya yalvarıyorum. ² Onlara ilişkin tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler; ama bu bilinçli bir gayret değildir. ³ Tanrı'nın öngördüğü doğruluğu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını yerleştirmeye çalıştıkları için Tanrı'nın öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler. ⁴ Oysa her iman edenin aklanması için Mesih, Kutsal Yasa'nın sonudur.

⁵ Musa, Kutsal Yasa'ya dayanan doğrulukla ilgili şöyle yazıyor: <<Yasa'nın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır.>> ⁶⁻⁷ İmana dayanan doğruluk ise şöyle diyor: <<Yüreğinde, <Göğe -yani Mesih'i indirmeye- kim çıkacak?> ya da, <Dipsiz derinliklere - yani Mesih'i ölümler arasından çıkarmaya- kim inecek?> deme.>> ⁸ Ne deniyor?

<<Tanrı sözü sana yakındır,
Ağzında ve yüreğindedir.>>

İşte duyurduğumuz iman sözü budur. ⁹ İsa'nın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın. ¹⁰ Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağızıyla açıklayarak kurtulur. ¹¹ Kutsal Yazı, <<O'na iman eden utandırılmayacak>> diyor. ¹² Çünkü Yahudi Grek* ayrımı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabbi'dir. Kendisini çağırınların tümüne eliaçıktır. ¹³ <<Rab'bi adıyla çağırın herkes kurtulacak.>>

¹⁴ Ama iman etmedikleri kişiyi nasıl çağıracağız? Duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler? Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar? ¹⁵ Sözü yaymaya gönderilmezlerse, sözü nasıl yayacaklar? Yazılmış olduğu gibi: <<İyi haber müjdeleyenlerin ayakları ne

güzeldir!>>

¹⁶ Ne var ki, herkes Müjde'ye uymadı. Yeşaya'nın dediği gibi: <<Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?>> ¹⁷ Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur. ¹⁸ Ama soruyorum: Onlar duymadılar mı? Elbet duydular.

<<Sesleri bütün yeryüzüne,
Sözleri dünyanın dört bucağına ulaştı.>>

¹⁹ Yine soruyorum: İsrail anlamadı mı? Önce Musa,

<<Ben sizi ulus olmayanla kıskandıracığım,
Anlayışsız bir ulusla sizi öfkeliendireceğim>> diyor.

²⁰ Sonra Yeşaya cesaretle,

<<Aramayanlar beni buldu,
Sormayanlara kendimi gösterdim>> diyor.

²¹ Öte yandan İsrail için şöyle diyor:

<<Söz dinlemeyen, asi bir halka
Bütün gün ellerimi uzatıp durdum.>>

11Bölüm

Tanrı'nın Kendine Ayırdığı Kişiler

¹ Öyleyse soruyorum: Tanrı kendi halkından yüz mü çevirdi? Kesinlikle hayır! Ben de İbrahim soyundan, Benyamin oymağından bir İsraili'yim. ² Tanrı önceden bildiği kendi halkından yüz çevirmedi. Yoksa İlyas'la ilgili bölümde Kutsal Yazı'nın ne dediğini, İlyas'ın Tanrı'ya nasıl İsrail'den yakındığını bilmez misiniz? ³ <<Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, senin sunaklarını yıktılar. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.>>

⁴ Tanrı'nın ona verdiği yanıt nedir? <<Baal'ın* önünde diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım.>> ⁵ Aynı şekilde, şimdiki dönemde de Tanrı'nın lütfuyla seçilmiş küçük bir topluluk*fx* vardır. ⁶ Eğer bu, lütufla olmuşsa, iyi işlerle olmamış demektir. Yoksa lütuftan çıkartılır! ⁷ Sonuç ne? İsrail aradığına kavuşamadı, seçilmiş olanlar ise kavuştular. Geriye kalanlarınsa yürekleri nasırlaştırıldı. ⁸ Yazılmış olduğu gibi:

<<Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi;
Bugüne dek görmeyen gözler, duymayan kulaklar verdi.>>

⁹ Davut da şöyle diyor:

<<Sofraları onlara tuzak,
Kapan, tökez ve ceza olsun.
¹⁰ Gözleri kararsın, göremesinler.
Bellerini hep iki büklüm et!>>

Aşılanmış Dallar

¹¹ Öyleyse soruyorum: İsraililer, bir daha kalkmamak üzere mi sendeleyip düştüler? Kesinlikle hayır! Ama onların suçu yüzünden öteki uluslara kurtuluş verildi; öyle ki, İsraililer onlara imrensin. ¹² Eğer İsraililer'in suçu dünyaya zenginlik, bozgunu uluslara zenginlik getirdiyse, bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir! ¹³ Öteki uluslardan olan

sizlere söylüyorum: Uluslara elçi olarak gönderildiğim için görevimi yüce sayarım.

¹⁴ Böylelikle belki soydaşlarımı imrendirip bazılarını kurtarırım. ¹⁵ Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrı'yla barışmasını sağladıysa, kabul edilmeleri ölümden yaşama geçiş değil de nedir? ¹⁶ Hamurun ilk parçası kutsalsa, tümü kutsaldır; kök kutsalsa, dallar da kutsaldır.

¹⁷⁻¹⁸ Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse ve sen yabanıl bir zeytin filiziyken onların yerine aşılanıp ağacın semiz köküne ortak oldunsa, o dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, sen kökü taşıyorsun, kök seni taşıyor. ¹⁹ O zaman, <<Ben aşılanayım diye dallar kesildi>> diyeceksin. ²⁰ Doğru, onlar imansızlık yüzünden kesildiler. Sense imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme, kork! ²¹ Çünkü Tanrı asıl dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir.

²² Onun için Tanrı'nın iyiliğini de sertliğini de gör. O, düşenlere karşı serttir; ama O'nun iyiliğine bağlı kalırsan, sana iyi davranır. Yoksa sen de kesilip atılırsın! ²³ İmansızlıkta direnmezlerse, İsraililer de öz ağaca aşılanacaklar. Çünkü Tanrı'nın onları eski yerlerine aşılamaya gücü vardır. ²⁴ Eğer sen doğal yapısı yabanıl zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak cins zeytin ağacına aşılandınsa, asıl dalların öz zeytin ağacına aşılanacakları çok daha kesindir!

Bütün İsrail Kurtulacak

²⁵ Kardeşler, bilgiçliğe kapılmamanız için şu sırdan habersiz kalmanızı istemem: İsraililer'den bir bölümünün yüreği, öteki uluslardan kurtulacakların sayısı tamamlanıncaya dek duyarsız kalacaktır. ²⁶ Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi:

<<Kurtarıcı Siyon'dan* gelecek,
Yakup'un soyundan tanrısızlığı uzaklaştıracak.
²⁷ Onların günahlarını kaldıracığım zaman
Kendileriyle yapacağım antlaşma budur.>>

²⁸ İsraililer Müjde'yi reddederek sizin uğrunuz Tanrı'ya düşman oldular; ama Tanrı'nın seçimine göre, ataları sayesinde sevilmektedirler. ²⁹ Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz. ³⁰ Bir zamanlar Tanrı'nın sözünü dinlemeyen sizler şimdi İsraililer'in sözdinlemezliğinin sonucu merhamete kavuştunuz. ³¹ Bunun gibi, İsraililer de, sizin kavuştuğunuz merhametle merhamete erişmek için şimdi söz dinlemez oldular. ³² Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi sözdinlemezliğin tutsağı kıldı.

Tanrı'ya Övgüler

³³ Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır!

³⁴ <<Rab'bin düşüncesini kim bilebildi?
Ya da kim O'nun öğütçüsü olabildi?>>

³⁵ <<Kim Tanrı'ya bir şey verdi ki,
Karşılığını O'ndan isteyebilsin?>>

³⁶ Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

12Bölüm

Tanrı'yı Hoşnut Etmek

¹ Öyleyse kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal*fx* tapınmanız budur. ² Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu

ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişsin.

³ Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisine gereğinden çok değer vermesin. Herkes Tanrı'nın kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olsun. ⁴⁻⁵ Bir bedende ayrı ayrı işlevleri olan çok sayıda üyemiz olduğu gibi, çok sayıda olan bizler de Mesih'te tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz. ⁶ Tanrı'nın bize bağışladığı lütfaya göre, ayrı ayrı ruhsal armağanlarımız vardır. Birinin armağanı peygamberlikse, imanı oranında peygamberlik etsin. ⁷ Hizmetse, hizmet etsin. Öğretmekse, öğretsin. ⁸ Öğüt veren, öğütte bulunsun. Bağışta bulunan, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayretle yönetsin. Merhamet eden, bunu güler yüzle yapsın.

⁹ Sevginiz ikiyüzlü olmasın. Kötülükten tiksünün, iyiliğe bağlanın. ¹⁰ Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın. ¹¹ Gayretiniz eksilmesin. Ruhta ateşli olun. Rab'be kulluk edin. ¹² Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin. ¹³ İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmayı amaç edin. ¹⁴ Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin. ¹⁵ Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın. ¹⁶ Birbirinizle aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin; tersine, hor görülenlerle arkadaşlık edin. Bilgiçlik taslamayın. ¹⁷ Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin. ¹⁸ Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın.

¹⁹ Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: <<Rab diyor ki, <Öç benimdir, ben karşılık vereceğim.>> ²⁰ Ama,

<<Düşmanın acıkmışsa doyur,
Susamışsa su ver.
Bunu yapmakla onu utanca boğarsın*fx*.>>

²¹ Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.

13Bölüm

Yönetime Bağlı Olmak

¹ Herkes, baştaki yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur. ² Bu nedenle, yönetime karşı direnen, Tanrı buyruğuna karşı gelmiş olur. Karşı gelenler yargılanır. ³ İyilik edenler değil, kötülük edenler yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin, öyleyse iyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın. ⁴ Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrı'ya hizmet etmektedir. Ama kötü olanı yaparsan, kork! Yönetim, kılıcı boş yere taşımıyor; kötülük yapanın üzerine Tanrı'nın gazabını salan öç alıcı olarak Tanrı'ya hizmet ediyor. ⁵ Bunun için, yalnız Tanrı'nın gazabı nedeniyle değil, vicdan nedeniyle de yönetime bağlı olmak gerekir. ⁶ Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü yöneticiler Tanrı'nın bu amaç için gayretle çalışan hizmetkârlarıdır. ⁷ Herkese hakkını verin: Vergi hakkı olana vergi, gümrük hakkı olana gümrük, saygı hakkı olana saygı, onur hakkı olana onur verin.

Birbirinizi Sevin

⁸ Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü başkalarını seven, Kutsal Yasa'yı yerine getirmiş olur. ⁹ <<Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, başkasının malına göz dikmeyeceksin>> buyrukları ve bundan başka ne buyruk varsa, şu sözde özetlenmiştir: <<Komşunu kendin gibi seveceksin.>> ¹⁰ Seven kişi komşusuna kötülük etmez. Bu nedenle sevmek Kutsal Yasa'yı yerine getirmektir.

¹¹ Bunu, yaşadığınız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır. ¹² Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Bunun için karanlığın işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım. ¹³ Çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, fuhşa ve sefahate, çekişmeye ve kıskançlığa kapılmayalım. Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim. ¹⁴ Rab İsa

Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin.

14Bölüm

Zayıf İman, Güçlü İman

¹ İmanı zayıf olanı aranızda kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin. ² Biri her şeyi yiyebileceğine inanır; imanı zayıf olansa yalnız sebze yer. ³ Her şeyi yiyen, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen, yiyeni yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir. ⁴ Sen kimsin ki, başkasının kulunu yargılıyorsun? Kulu haklı çıkarana da haksız çıkarana da efendisidir. Kul haklı çıkacaktır. Çünkü Rab'bin onu haklı çıkarmaya gücü vardır. ⁵ Kimi bir günü başka bir günden üstün sayar, kimi her günü bir sayar. Herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun. ⁶ Belli bir günü kutlayan, Rab için kutlar. Her şeyi yiyen, Tanrı'ya şükrederek Rab için yer. Bazı şeyleri yemeyen de Rab için yemez ve Tanrı'ya şükreder.

⁷ Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz. ⁸ Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsek Rab için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da ölsek de Rab'be aitez. ⁹ Mesih hem ölümlerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere ölüp dirildi. ¹⁰ Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden küçümsüyorsun? Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız. ¹¹ Yazılmış olduğu gibi:

<<Rab şöyle diyor:

<Varlığım hakkı için her diz önümde çökecek,

Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.> >>

¹² Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir.

¹³ Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun. ¹⁴ Rab İsa'ya ait biri olarak kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar* değildir. Ama bir şeyi murdar sayan için o şey murdardır. ¹⁵ Yediğin bir şey yüzünden kardeşin incinmişse, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir. Mesih'in, uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme! ¹⁶ Size göre iyi olanın kötülenmesine fırsat vermeyin. ¹⁷ Çünkü Tanrı'nın Egemenliği*, yiyecek içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir. ¹⁸ Mesih'e bu yolda hizmet eden, Tanrı'yı hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır.

¹⁹ Öyleyse kendimizi esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan işlere verelim. ²⁰ Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini bozma! Her yiyecek temizdir, ama yedikleriyle başkasının sürçmesine yol açan kişi kötülük etmiş olur. ²¹ Et yememen, şarap içmemen, kardeşinin sürçmesine yol açacak bir şey yapmaman iyidir. ²² Bu konulardaki inancını Tanrı'nın önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan kişi ne mutludur! ²³ Ama bir yiyecekten kuşkulanan kişi onu yerse yargılanır; çünkü imanla yemiyor. İmana dayanmayan her şey günahtır.

15Bölüm

¹ İmanı güçlü olan bizler, kendimizi hoşnut etmeye değil, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklenmeye borçluyuz. ² Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek için komşusunun iyiliğini gözeterek onu hoşnut etsin. ³ Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmeye çalışmadı. Yazılmış olduğu gibi: <<Sana edilen hakaretlere ben uğradım.>> ⁴ Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı. ⁵ Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı'nın, sizleri Mesih İsa'nın isteğine uygun olarak aynı düşüncede birleştirmesini dilerim. ⁶ Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı'nı ve Babası'nı birlik içinde hep bir ağızdan yüceltesiniz.

⁷ Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği için birbirinizi kabul edin. ⁸ ⁹ Çünkü diyorum ki Mesih, Tanrı'nın güvenilir olduğunu göstermek için Yahudiler'in hizmetkârı oldu. Öyle ki, atalarımıza verilen sözler doğrulansın ve öteki uluslar merhameti

için Tanrı'yı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi:

<<Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim,
Adını ilahilerle öveceğim.>>

¹⁰⁻¹¹ Yine deniyor ki,

<<Ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin!>>

Ve, <<Ey bütün uluslar, Rab'be övgüler sunun!
Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!>>

¹² Yeşaya da şöyle diyor:

<<İşay'ın Kökü ortaya çıkacak,
Uluslara egemen olmak üzere yükselecek.
Uluslar O'na umut bağlayacak.>>

¹³ Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle umutla dolup taşmanız için iman yaşamınızda sizleri tam bir sevinç ve esenlikle doldursun.

Mesih'in Hizmetkârı

¹⁴ Size gelince, kardeşlerim, iyilikle dolu, her bilgiyle donanmış olduğunuzdan ben eminim. Ayrıca, birbirinize öğüt verebilecek durumdasınız. ¹⁵ Yine de Tanrı'nın bana başlattığı lütufla bazı noktaları yeniden anımsatmak için size yazma cesaretini gösterdim.

¹⁶ Ben Tanrı'nın lütufluyla uluslar yararına Mesih İsa'nın hizmetkârı oldum. Tanrı'nın Müjdesi'ni bir kâhin* olarak yaymaktayım. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruh'la kutsal kılınarak Tanrı'yı hoşnut eden bir sunu olsun.

¹⁷ Bunun için Mesih İsa'ya ait biri olarak Tanrı'ya verdiğim hizmetle övünebilirim. ¹⁸⁻

¹⁹ Ulusların söz dinlemesi için Mesih'in benim aracılığım, sözle ve eylemle, mucizeler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruh'un gücüyle yaptıklarından başka şeyden söz etmeye cesaret edemem. Yeruşalim'den* başlayıp İllirikum bölgesine kadar dolaşarak Mesih'in Müjdesi'ni her yerde duyurdum. ²⁰ Bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemek için Müjde'yi Mesih'in adının duyulmadığı yerlerde yaymayı amaç edindim. ²¹ Yazılmış olduğu gibi:

<<O'ndan habersiz olanlar görecekler.
Duymamış olanlar anlayacaklar.>>

Roma'ya Gitme Tasarısı

²² İşte bu yüzden yanınıza gelmem kaç kez engellendi. ²³⁻²⁴ Şimdiyse bu yörelerde artık yapacağım bir şey kalmadığından, yıllardır da yanınıza gelmeyi arzuladığımdan, İspanya'ya giderken size uğrarım. Yol üzerinde sizi görüp bir süre arkadaşlığınıza doyduktan sonra beni oraya uğurlayacağınızı umarım. ²⁵ Ama şimdi kutsallara bir hizmet için Yeruşalim'e gidiyorum. ²⁶ Çünkü Makedonya ve Ahaya'da bulunanlar, Yeruşalim'deki kutsallar arasında yoksul olanlar için yardım toplamayı uygun gördüler. ²⁷ Evet, uygun gördüler. Gerçekte onlara yardım borçlular. Uluslar, onların ruhsal bereketlerine ortak olduklarına göre, maddesel bereketlerle onlara hizmet etmeye borçlular. ²⁸ Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra*fx* size uğrayacağım, sonra da İspanya'ya gideceğim. ²⁹ Yanınıza geldiğimde, Mesih'in bereketinin doluluğuyla geleceğimi biliyorum.

³⁰ Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih ve Ruh'un sevgisi adına size yalvarıyorum, benim için Tanrı'ya dua ederek uğraşıma katılın. ³¹ Yahudiye'deki imansızlardan kurtulmam için ve Yeruşalim'e olan hizmetimin kutsallarca kabul edilmesi için dua edin. ³² Öyle ki, Tanrı'nın

isteğiyle sevinçle yanınıza gelip sizlerle gönlümü ferahlatayım. ³³ Esenlik veren Tanrı hepimizle birlikte olsun! Amin.

16Bölüm

Özel İstekler ve Selamlar

¹ Kenhere'deki kilisenin* görevlisi olan kızkardeşimiz Fibi'yi size salık veririm.

² Kutsallara yaraşır biçimde onu Rab'bin adına kabul edin. Herhangi bir ihtiyacı olursa, kendisine yardım edin. Çünkü o, ben dahil, birçoklarına destek sağlamıştır.

³ Mesih İsa yolunda emektaşlarım olan Priska ve Akvila'ya selam edin. ⁴ Onlar benim uğruma yaşamlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki ulusların* bütün kiliseleri de onlara minnettardır. ⁵ Onların evindeki inanlılar topluluğuna* da selam söyleyin. Asya İli'nden* Mesih'e ilk iman eden sevgili kardeşim Epenetus'a selam edin. ⁶ Sizin için çok çalışmış olan Meryem'e selam söyleyin. ⁷ Mesih'in elçileri arasında tanınmış ve benden önce Mesih'e inanmış olan soydaşlarım ve hapishane arkadaşlarım Andronikus'la Yunya'ya selam edin.

⁸ Rab'be ait olan sevgili kardeşim Ampliatius'a selam söyleyin. ⁹ Mesih yolunda emektaşımız olan Urbanus'a ve sevgili kardeşim Stakis'e selam edin. ¹⁰ Mesih'in beğenisini kazanmış olan Apellis'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev halkından olanlara selam edin. ¹¹ Soydaşım Herodion'a selam söyleyin. Narkis'in ev halkından Rab'be ait olanlara selam söyleyin. ¹² Rab'bin hizmetinde çalışan Trifena'yla Trifosa'ya selam edin. Rab'bin hizmetinde çok çalışmış olan sevgili Persis'e selam söyleyin. ¹³ Rab'bin seçkin kulu olan Rufus'a ve bana da annelik etmiş olan annesine selam edin. ¹⁴ Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarındaki kardeşlere selam edin. ¹⁵ Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la kızkardeşine, Olimpas'la yanlarındaki bütün kutsallara selam edin. ¹⁶ Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in bütün kiliseleri size selam ederler.

¹⁷ Kardeşler, size yalvarırım, aldığınız öğretiye karşı gelerek ayrılıklara ve sapsmalara neden olanlara dikkat edin, onlardan sakının. ¹⁸ Böyle kişiler Rabbimiz Mesih'e değil, kendi midelerine kulluk ediyorlar. Saf kişilerin yüreklerini kulağı okşayan tatlı sözlerle aldatıyorlar. ¹⁹ Sözdinlerliğinizi herkes duydu, bu nedenle sizin adınıza seviniyorum. İyilik konusunda bilge, kötülük konusunda deneyimsiz olmanızı isterim. ²⁰ Esenlik veren Tanrı çok geçmeden Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir.

Rabbimiz İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun.

²¹ Emektaşım Timoteos, soydaşlarımdan Lukius, Yason ve Sosipater size selam ederler.

²² Mektubu yazıya geçiren ben Tertius, Rab'be ait biri olarak size selamlarımı gönderirim. ²³

²⁴ Bana ve bütün inanlılar topluluğuna konukseverlik eden Gayus size selam eder. Kent haznedarı Erastus'un ve Kuartus kardeşin size selamları var.*fx*

²⁵ Tanrı, duyurduğum Müjde ve İsa Mesih'le ilgili bildiri uyarınca, sonsuz çağlardan beri saklı tutulan sırrı açıklayan vahiy uyarınca sizi ruhça pekiştirecek güçtedir. ²⁶ O sır şimdi aydınlığa çıkarılmış ve öncesiz Tanrı'nın buyruğuna göre peygamberlerin yazıları aracılığıyla bütün ulusların iman ederek söz dinlemesi için bildirilmiştir. ²⁷ Bilge olan tek Tanrı'ya İsa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

ROM Dipnotları: 1:17 <<Tanrı'nın insanı akladığı>> ya da <<Tanrı'nın adaleti>>. 1:17 <<İmanla aklanan yaşayacaktır>> ya da <<Doğru kişi imanla yaşayacaktır>>. 1:25 <<Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı>> ya da <<Gerçek Tanrı'nın yerine sahte ilahları>>. 2:19-20 <<Çocukların>> ya da <<Yeni öğrencilerin>>. 2:25 <<Sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz>>: Grekçe <<Sünnetin sünnetsizlik olmuştur>>. 3:22 <<Mesih'e olan imanlarıyla>> ya da <<Mesih'in sadakatıyla>>. 3:24 <<Kurtuluşla>> ya da <<Fidyeye>>. 3:25-26 Günahları başışlatan kurban diye çevrilen Grekçe ifade gazabı yatıştırmak kavramını da içerir. 4:3 <<Böylece aklanmış sayıldı>>: Grekçe <<Ve ona doğruluk sayıldı>>. Grekçe <<Doğruluk saymak>> terimi 4:5,6,9,10,11,22,23 ve 24 ayetlerinde de geçmektedir. 4:18 <<Böyle>>, yani <<Yıldızlar kadar çok>> (bkz. Yar.15:5). 8:3 <<İnsan benliğinde>> ya da <<Bedende>>. 8:15 <<Abba>>: Aramice'de* baba anlamına gelir. 8:28 <<Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz>> ya da <<Tanrı'yı sevenler, O'nun amacı uyarınca çağrılmış olanlar uğruna her şeyin birlikte iyilik için etkin olduğunu biliriz>>. 9:27 <<Pek azı>>: Grekçe <<Kalıntı>>. 11:5 <<Küçük bir topluluk>>: Grekçe <<Bir kalıntı>>. 12:1 <<Ruhsal>> ya da <<Akla uygun>>. 12:20 <<Onu utanca boşarsın>>: Grekçe <<Onun

başı üzerine ateş korları yığarsın>>. 15:28 <<Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra>>: Grekçe <<Bu işi bitirip bu meyveyi onlara mühürledikten sonra>>. 16:23-24 Birçok Grekçe elyazması, <<Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu hepimizle birlikte olsun! Amin>> sözlerini de içerir.